

overensstemmelse med et af Sagførerrådet fremsat ønske at foreslå retsplejelovens § 585 om salærer ved tvangsauktion over fast ejendom ændret og til at foreslå de særlige vidnebøger afskaffet.

Til § 509.

Foruden af det ovennævnte folketingsudvalg er der også fra anden side over for justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne i retsplejelovens § 509 om en skyldners udtagelsesret ved udlæg og udpantning burde tages op til revision.

Justitsministeriet har anmodet det af ministeriet til behandling af spørgsmål vedrørende udlæg og udpantning nedsatte udvalg, hvis formand er professor ved Københavns universitet, dr. jur. Erwin Munch-Petersen, og som iøvrigt består af medlemmer foreslået af Den danske dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen og Sagførerrådet samt repræsentanter for Københavns Byret, skattedepartementet og justitsministeriet, om at afgive en udtalelse om, hvorvidt retsplejelovens § 509 bør ændres.

Udvalget har herefter i skrivelse af 15. januar 1954 (bilag 1) indstillet, at § 509, 2. stk., ændres således, at de for indbogenstande m. m., som en skyldner ifølge denne bestemmelse kan udtage, gældende værdigrænser — 125 kr. for enlige personer og 400 kr. for familieforsørgere, ved skatter og andre afgifter til det offentlige henholdsvis 75 kr. og 200 kr. — ophæves.

Udvalget har dernæst indstillet, at værdigrænsen i § 509, 3. stk., for en skyldners ret til at udtage genstande, som er nødvendige til hans næringsvejs udøvelse, forhøjes fra 75 kr. til 300 kr. for enlige personer og fra 200 kr. til 600 kr. for familieforsørgere, samt at bestemmelsen i modsætning til nu også får anvendelse ved udlæg for skatter og afgifter til det offentlige.

Efter udvalgets forslag får § 509, stk. 1—3, følgende affattelse:

„Udlæg kan ikke gøres i de for skyldneren og hans husstand fornødne gangklæder, linned, senge og sengeklæder.

Ej heller kan udlæg gøres i andre indbogenstande, som efter forholdene er nødvendige til opretholdelse af et tarveligt hjem for skyldneren og hans husstand, eller i genstande, som iøvrigt hører til de vigtigste livsfornödenheder.

Skyldneren kan derhos fordre, at der ikke gøres udlæg i genstande, som er nødvendige til hans næringsvejs udøvelse, indtil et vurderingsbeløb af 300 kr. for enlige personer og 600 kr. for familieforsørgere.“

Justitsministeriet har ganske kunnet tiltræde udvalgets forslag, ligesom skattedepartementet og indenrigsministeriet, sidstnævnte efter indhentet erklæring fra bestyrelserne for Den danske Købstadforening, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og foreningen „Bymæssige kommuner“, har tiltrådt forslaget. Endvidere er dette tiltrådt af Den danske dommerforening og Sagførerrådet.

Til § 585.

Ifølge retsplejelovens § 585 kan der ved tvangsauktion over fast ejendom i det højeste pålægges køberen i honorar til auktionsrekvirentens juridiske konsulent at betale $\frac{1}{2}$ pct. af købesummen, når denne overstiger 10 000 kr. og, hvis den er ringere, kun salærer fra 20 til 50 kr. foruden rejseomkostninger.

Sagførerrådet har over for justitsministeriet anmodet om, at denne bestemmelse må blive ændret og har bl. a. henvist til, at den, ikke mindst ved auktionsbud på 10 000 kr. og derunder, virker ganske urimelig på baggrund af den økonomiske udvikling siden bestemmelsens tilblivelse i lov nr. 66 af 9. april 1891.

Justitsministeriet finder det rimeligt, at Sagførerrådets ønske imødekommes og foreslår derfor, at der, såfremt rekvirenten får andel i købesummen, kan pålægges køberen i honorar til auktionsrekvirentens juridiske konsulent at betale et i forhold til købesummen og sagens beskaffenhed passende beløb foruden rejseomkostninger. Det foreslås endvidere, at tvistigheder om størrelsen af et sådant honorar på samme måde, som det allerede nu gælder for andre salærer ved tvangsauktion over fast ejendom, afgøres af fogeden, der også kan nedsætte salæret til det beløb, der skønnes rimeligt, selvom der ikke er fremsat indsigelse imod salærets størrelse.

Den danske dommerforening har tiltrådt forslaget.

Til § 876.

Efter § 876 skal under domsforhandlingen i en straffesag det væsentligste af forklaringerne optages i en særskilt bog, der kaldes „vidnebogen“ i modsætning til retsbogen. Af forklaringer, der afgives før domsforhandlingen, optages det væsentlige derimod ifølge retsplejelovens § 824 i retsbogen.

I praksis har man fundet, at anvendelsen af den særlige vidnebog ikke frembyder nogen fordel. Den er derfor mange steder gået af brug, idet protokollatet af forklaringer i stedet i alle tilfælde sker i retsbogen. Det foreslås derfor, at det